

A felperes – azt állítva, hogy mögötte áll a franciaországi alternatív távközlési cégek nagy része, a France Télécom közvetlen versenytársai – úgy véli, hogy jogosult kérni ez utóbbi cikk megsemmisítését. Keresetének alátámasztására egyfelől azzal érvel, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy nem tudja megbecsülni a France Télécom által a francia kormány lépései és nyilatkozatai révén szerzett előny nagyságát. A Bizottság ezen túl megsértette az arányosság elvét, mert a piacra kevésbé lett volna káros az előny és annak versenyre gyakorolt hatásai valódi értékénél alacsonyabb érték megállapítása, mint a visszatérítés teljes kizárása. A felperes továbbá azzal érvel, hogy a Bizottság egyébként sem köteles pontosan meghatározni a támogatás összegét.

A felperes szerint a Bizottság nem vette figyelembe az állandó ítélkezési gyakorlatot, amely szerint a jogszerűtlen állami támogatások visszatérítésétől csak különleges körülmények vagy teljes lehetetlenség esetén lehet eltekinteni. A felperes azt is állítja, hogy a Bizottság helytelenül ítélte úgy, hogy a támogatás visszatérítése sértené a védelmi jogokat és a bizalomvédelem elvét.

A felperes továbbá azon a véleményen van, hogy a Bizottság megsértette az átláthatóság elvét azzal, hogy harmadik érdekelt feleknek – beleértve magát a felperest – nem küldött meg bizonyos, Franciaország által előterjesztett szakértői véleményeket, amelyek döntő hatással voltak a Bizottság által elfogadott megoldásra.

A felperes szerint a Bizottság eljárással való visszaélést valósított meg azzal, hogy nem vette figyelembe a szerkezetátalakítási támogatásokra vonatkozó saját iránymutatásai által megszabott korlátokat. Ráadásul egy támogatást összegegyeztetetlennek minősíteni, majd a visszatérítést nem követelni már önmagában hatáskörrel való visszaélésnek minősül. Végül pedig a felperes az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik.

A CAMAR S.r.l. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. november 22-én benyújtott kereset

(T-457/04. sz. ügy)

(2005/C 31/53)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A CAMAR S.r.l., képviseli: Wilma Viscardini, Simonetta Donà és Mariano Paolin ügyvédek, 2004. november 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a mezőgazdasági főigazgató 2004. szeptember 20-án érkezett 2004. szeptember 10-i (D(2004) 29695 A/25707) levelében kifejezett bizottsági elutasítást;
- hajtsa végre a T-79/96., T-260/97. és T-117/98. sz. egyesített ügyekben 2000. június 8-án hozott ítélet rendelkező részének 1. pontját;
- kötelezze a Bizottságot az említett ítélet rendelkező része 1. pontjának – azon okmányok pénzbeli egyenértékének megfizetésével történő – végrehajtására, amelyeket a fent hivatkozott ítélet értelmében kellett volna kiállítania 5 065 600,00 euró, vagy az Elsőfokú Bíróság által esetlegesen meghatározott más értékben, a pénztértékelés függvényében és az Elsőfokú Bíróság által meghatározandó kamatláb alapján 2000. június 8-tól a kifizetés időpontjáig számított kamatokkal megnövelve;
- kötelezze a Bizottságot a felperes által tagjainak személyében a 2000. június 8-án hozott ítélet elmulasztott végrehajtása okán elszenvedett nem vagyoni károk megtérítésére az Elsőfokú Bíróság által méltányosan meghatározott összegben;
- kötelezze a Bizottságot jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jogalapjainak alátámasztására a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság mulasztása – amely nem csak, hogy semmilyen konkrét intézkedést nem fogadott el, de még csak nem is javasolt a Camarnak a T-79/96. sz. ügyben hozott ítélet végrehajtására vonatkozó megfelelő intézkedéseket (a mulasztás 2000. június 8-a óta tart) – és ezen ítélet végrehajtásának a 2004. szeptember 10-i levélbeli kifejezett elutasítása az EK 233. cikk súlyos megsértését jelenti.

Miután már nem lehetséges azon okmányok kiállítása, amelyeket az említett ítélet végrehajtása során a Bizottságnak kellett volna a felperes rendelkezésére bocsátania – tekintve, hogy a banán harmadik országokból történő behozatalára a közeljövőben már nem vonatkoznak vámkontingens-korlátozások, hanem az teljesen liberalizált lesz – a Camar a végrehajtás egyenértékét pénzbeli térítés formájában kéri, amely az állandó ítélkezési gyakorlat szerint akkor elfogadható, ha valamely ítélet eredeti formájában nem hajtható végre.

Ezen kívül a felperes a 2000. június 8-án hozott ítélet végrehajtásának elmulasztása által okozott nem vagyoni kárának méltányos megtérítését kéri. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a bizalomvédelem elvének megsértése már önmagában jogalapot teremt a kártérítésre. Jelen ügyben a bizalomvédelem elvének megsértését az a tény is súlyosítja, hogy a Camar joggal bízhatott a Bizottságnak az ítélet végrehajtására irányuló, 2003. május 20-i levelében kinyilvánított és most visszavont szándékában.